

LA REINA DE LES ABELLES

Vet aquí una vegada un rei que tenia tres fills. Un dia els dos germans grans se'n van anar a la cerca d'aventures. Va passar el temps i, com que no tornaven, el germà petit, al qual tots anomenaven «Beneit», que ja estava preocupat, va sortir a la seva recerca. Quan els va trobar, va resultar que els germans grans no havien fet res de bo i els feia vergonya tornar a casa, així que tots tres van anar fent camí.

Pel camí es van trobar un formiguer i els dos germans grans van voler destruir les pobres formigues i la feina que estaven fent; però el petit els ho va impedir. Després, es van trobar uns ànecs en un llac i els van voler caçar per menjar-se'ls; el germà petit ho va impedir una altra vegada. Finalment, es van trobar un rusc d'abelles i els germans van voler cremar-lo per quedar-se'n la mel; el petit, de nou, ho va impedir.

Finalment van arribar a un castell, on van veure a la quadra els cavalls convertits en pedra. Van anar sala per sala i no hi trobaven ningú, fins que van arribar davant d'una porta tancada amb tres panys, amb una finestreta al mig a través de la qual van veure un home petitonet de cabells grisos assegut davant d'una taula. L'home es va aixecar, va obrir la porta i va caminar fins a conduir-los, sense dir res, davant d'una taula molt ben parada, on es van ben atipar; després van anar a descansar en tres cambres diferents del castell.

Al matí, l'home vell va anar a buscar el germà gran i el va portar davant d'una taula de pedra on hi havia escrites tres proves. La primera consistia a trobar les mil perles que la princesa havia perdut pel bosc abans que es pongués el sol. Si en faltava alguna, es convertiria en pedra. No les va trobar i es petrificà. El dia següent, el germà mitjà va córrer la mateixa sort. Quan arribà el torn del germà petit, va anar al bosc i es va desesperar en veure que passava l'estona i no trobava les perles. Però la reina de les formigues li va oferir la seva ajuda i la de cinc mil súbdits, i li van portar les mil perles.

La segona prova consistia a trobar la clau de la cambra de la princesa que havia caigut al fons del llac. Els ànecs que ell havia salvat el van ajudar i, tot submergint-se, li van portar la clau del fons del llac.

La darrera de les proves consistia a identificar, d'entre les tres princeses que estaven adormides a la cambra, la més petita de totes. L'única pista que tenia era que la més gran abans d'adormir-se havia menjat un terròs de sucre; la mitjana, havia pres xarop, i la petita, una cullerada de mel. El noi no sabia quina assenyalar quan, de sobte, va entrar la reina de les abelles a la cambra i li va indicar quina era la més jove. El noi la va assenyalar i ella es va despertar. El castell es va desencantar, i tots els que s'havien transformat en pedra van tornar a la vida.

I aquell noi que semblava «beneit» es va casar amb la bonica princesa, i els seus dos germans es van casar amb les altres dues princeses.

Recopilat pels germans Grimm